

РЕШЕНИЕ

№ 73

гр. Пловдив, 10.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, V НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на десети ноември през две хиляди двадесет и първа
година в следния състав:

Председател: Зорница Н. Тухчиева Вангелова

при участието на секретаря Таня Д. Стоилова
като разгледа докладваното от Зорница Н. Тухчиева Вангелова
Административно наказателно дело № 20215330206581 по описа за 2021
година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е наказателно постановление /НП/ № К - 0051402/ 09.09.2021 г.
на Директор на Регионална дирекция за областите Пловдив, Смолян,
Пазарджик, Хасково, Кърджали и Стара Загора при Комисия за защита на
потребителите (КЗП), с което на „ПРИМА 2000 – ЗАЛОЖНА КЪЩА“ ЕООД

- на основание чл. 36, ал. 2 от Наредбата за дейността на заложените къщи
/НДЗК/ е наложена имуществена санкция в размер на 500,00 лева за
нарушение на чл. 10, ал. 2, т. 1 вр. чл. 10, ал. 1 от НДЗК;

- на основание чл. 36, ал.2 от Наредбата за дейността на заложените къщи
/НДЗК/ е наложена имуществена санкция в размер на 500,00 лева за
нарушение на чл. 11, ал. 2, т. 2 вр. чл. 11, ал. 1 от НДЗК;

- на основание чл. 36, ал. 2 от Наредбата за дейността на заложените къщи
/НДЗК/ е наложена имуществена санкция в размер на 500,00 лева за
нарушение на чл. 23, ал. 6 от НДЗК.

С въззивната жалба дружеството – жалбоподател, чрез процесуалния си
представител адв. В. релевира конкретни съображения за неправилност и
незаконосъобразност на атакуваното НП, като моли за неговата отмяна.
Претендират се разноси за адвокатско възнаграждение.

Въззиваемата страна, действаща чрез процесуалния си представител – адв. К., моли съда да потвърди НП като правилно и законосъобразно. По същество се противопоставя на доводите, изложени във въззивната жалба. Не претендира разноси.

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от процесуално легитимирана страна, против акт подлежащ на обжалване по съдебен ред, поради което се явява процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съдът като се запозна с приложените по делото доказателства, обсъди доводите изложени в жалбата и служебно провери правилността на атакуваното постановление, намери, че са налице основания за неговата отмяна. Съображенията в тази насока са следните:

В АУАН и НП е посочено, че се издават за нарушение извършено при следните фактически параметри:

При направената проверка на 30.06.2021 г. в заложна къща „Штедрия“, находяща се в гр. Пловдив, ул. „Иван Вазов“ № 82 било установено следното:

Заложната къща е в работен режим по време на проверката. Стопанисва се от „Прима 2000 - Заложна къща“ ЕООД. В заложната къща се предоставят парични заеми, обезпечени със залог върху движими вещи, а именно изделия от благородни метали - злато и сребро, предимно бижута.

При проверката, започнала в 10:35 ч. е установено следното:

1/ Заложната къща поддържа на електронен носител в търговското си помещение регистър на сключените сделки по образец, съгласно Приложение № 2 от Наредбата за дейността на заложните къщи /НДЗКС/, но при сключването, съответно изпълнението на всяка сделка, в регистъра не се въвежда следната информация - адресна регистрация на залогодателя.

Към преписката е приложена заверена разпечатка от регистъра на сключените сделки в заложна къща „Штедрия“ за произволно избран период от време, а именно от 01.06.2021 г. до 30.06.2021 г. направена по време на проверката.

С това търговецът е нарушил чл.10, ал.2, т.1 във връзка с чл.10, ал.1 от Наредбата за дейността на заложните къщи /НДЗК/.

2/Заложната къща поддържа на електронен носител в търговското си

помещение регистър на извършените продажби по образец съгласно Приложение № 3, но след извършването на всяка продажба в регистъра не се въвежда незабавно задължителната информация за адресната регистрация на купувача.

Към преписката е приложена заверена разпечатка от регистъра на извършените продажби в проверената зложна къща за периода 03.05. - 29.06.2021 г., направена в момента на проверката.

С това търговецът е нарушил чл. 11, ал. 2, т. 2 във връзка с чл.11, ал.1 от Наредбата за дейността на зложните къщи /НДЗК/.

3/В хода на проверката е установено, че когато след извършена продажба получената за вещта цена е по-голяма от обезпеченото с нея парично задължение, зложната къща не е изплащала разликата на притежателите на зложни билети в срок до 30 дни след продажбата.

Към преписката е приложено заверено копие от регистъра на извършените продажби в зложна къща „Штедрия“ за периода от 01.05. до 31.05.2021г. и Декларация от Ани Христова Дренакова - касиер-оценител, приета с ППД № 0134011/06.07.2021 г.

С това търговецът „Прима 2000 - Зложна къща“ ЕООД е нарушил чл. 23, ал. 6 от Наредбата за дейността на зложните къщи /НДЗК, изм. ДВ бр.61 /2011 г./.

Нарушенията по т.1 и т.2 са установени на 30.06.2021 г. с КП № К-2690179/ 30.06.2021 г.

Нарушението по т. 3 е установено на 06.07.2021г. с ППД / 0134011/ 06.07.2021г.

Настоящия съдебен състав, като анализира съдържателната част на АУАН и издаденото въз основа на него наказателно постановление, намира, че при този начин на описание на нарушението съществено са нарушени чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, като възраженията на процесуалния представител на жалбоподателя са изцяло несподелими от настоящата съдебна инстанция.

Съгласно регламента на горесцитираните разпоредби, сред задължителните реквизити на АУАН и НП са описанието на фактическите признаци на нарушението и посочване на нарушените правни норми.

В същото време е безспорно, както в теорията, така и в съдебната

практика, че АУАН е акта в административно-наказателното производство, аналогичен на обвинителния акт в наказателния процес, който определя предмета на вмененото нарушение и предмета на доказване по делото. АУАН очертава нарушението, с неговите съставомерни фактически признаци от обективна и субективна страна, връзката между инкриминираното деяние и лицето, сочено като нарушител и надлежната правна квалификация. Срещу тези факти и право нарушителят следва да се брани, като гарантирането в максимална степен на правото му на защита изисква той да бъде запознат с тях още от началото на административно-наказателен процес, т.е. от момента на съставяне и предявяване на АУАН (по аргумент от чл. 42, т.4 и т.5 ЗАНН, вр. чл. 40, ал.1 ЗАНН, вр. чл. 43, ал.1).

Наказателното постановление от своя страна е властническият правораздавателен акт, издаден от компетентен орган, с който дееца бива санкциониран за извършеното административно нарушение. То се явява аналога в административнонаказателния процес на присъдата от общото наказателно производство. От тази му същност следва, че към неговата форма и съдържание следва да се поставят същите завишени изисквания, както към АУАН.

В този изричен смисъл са и задължителните разрешения на основополагащото ППВС № 1/1953, съгласно което всеки правораздавателен акт, с който се ангажира отговорността на даден правен субект следва задължително да съдържа пълно, точно и ясно изложение на всички релевантни фактически положения, които се приемат за установени, както и приложимите към тях правни норми. Този минимум от правнорелевантна за наказания субект информация следва да се съдържа в самия правораздавателен акт, а не да се извлича от доказателствата по делото.

От всичко гореизложено следва, че АУАН и НП ще отговарят на изискванията за съдържание по смисъла на чл. 42, т.4 и 57, т.5 ЗАНН ако в тях са надлежно описани по един небудещ никакво съмнение, както за дееца, така и за съда начин съставомерните фактически признаци на вмененото нарушение (време, място на извършване, конкретни фактически действия, с които е причинен противоправния резултат, ведно с всички необходими факти за преценка съставомерността на деянието).

В тази връзка в теорията и съдебната практика е изведен следният практически критерий: АУАН и НП ще съответстват на императивните

изисквания за съдържание, ако фактите, така както са описани в тях, в случай, че се приемат за доказани, сами по себе си сочат на съставомерно деяние по възведената правна квалификация.

В обратния случай:

- ако в АУАН и НП не са описани всички съставомерни фактически признаци от субективна и обективна страна на вменения административен състав или
- ако за извършване преценка дали деянието е съставомерно на съда се налага да установява допълнителни фактически положения, които не са надлежно предявени на дееца,
- или ако едва от акта на съда деецът може да разбере, за кои от неясно описаните в АУАН и НП фактически положения реално му се повдига административно обвинение и бива наказан, НП следва безусловно да се отмени, доколкото съществено е накърнено правото на защита на наказвания субект.

Съгласно регламента на чл. 10, ал. 1 от НДЗК заложената къща поддържа във всяко отделно търговско помещение регистър по образец съгласно приложение № 2 и изготвя ежедневно регистрационен опис на всички сключени от нея сделки по чл. 14. Съгласно разпоредбата на чл. 10, ал. 2, т. 1 НДЗК при сключването, съответно изпълнението, на всяка сделка по чл. 14 в регистъра по ал. 1 се въвежда следната информация данни за залогодателя - име, ЕГН/ЛНЧ, адресна регистрация, номер на документа за самоличност, като за вписване на тези данни служителят на заложената къща изисква документа за самоличност на лицето.

Съгласно чл. 11, ал. 1 от НДЗК заложената къща поддържа във всяко отделно търговско помещение регистър по образец съгласно приложение № 3 и изготвя регистрационен опис на извършените продажби на вещи, заложи в съответното търговско помещение, като в т. 2, на ал. 2 се предвижда задължение след извършването на всяка продажба в регистъра по ал. 1 незабавно да се въвежда име, ЕГН/ЛНЧ и адресна регистрация на купувача.

Според новелата на чл. 23, ал. 6 от НДЗК, ако получената за вещта цена е по-голяма от обезпеченото с нея парично задължение, заложената къща уведомява заемателя и в срок до 30 дни изплаща разликата на притежателя на заложилия билет.

От съдържащото се в АУАН и НП описание на посоченото първо нарушение по чл. 10, ал. 2, т. 1 вр. чл. 10, ал. 1 НДЗК, се установява, че липсва

надлежно индивидуализиране на конкретните сделки, за които се отнасят съответните констатации, като по никакъв начин не става ясно кога – на коя дата /или на кои дати/ се счита за извършено твърдяното нарушение. Посочен е един „произволно“ избран период от време, а именно от 01.06.2021 г. до 30.06.2021 г., представляващ извадка от регистъра на сключените сделки на заложна къща „Штедрия“.

По сходен начин в АУАН и НП са описани и другите две вменени нарушения, а именно по чл. 11, ал. 2, т. 2 вр. чл. 11, ал. 1 и по чл. 23, ал. 6 от НДЗК. Конкретно - от описанието на нарушението по чл. 11, ал. 2, т. 2 вр. чл. 11, ал. 1 НДЗК отново не става ясно по отношение на кои сделки актосъставителят и АНО приемат, че е налице ненадлежно отразяване на информацията за адресната регистрация на купувача, като по никакъв начин не става ясно кога – на коя дата /или на кои дати/ се счита да е извършено твърдяното нарушение. Отново е подходено, като е посочен период – извадка от регистъра на заложната къща – 03.05 – 29.06.2021 г. Този начин на описание на нарушението, на посочване на момента на извършване на твърдяното нарушение в никакъв случай не може да се приеме, че изпълва критериите на закона визирани в чл. 42 и чл. 57 ЗАНН.

Идентични са съображенията на съда и по отношение на нарушението с правна квалификация по чл. 23, ал. 6 НДЗК, доколкото от описанието на същото в АУАН и НП по никакъв начин не може да се изведат по ясен и категоричен начин индивидуализиращите белези на конкретните продажби по които получената за вещта цена е била по – голяма от обезпеченото с нея парично задължение и по които заложната къща не е изплатила разликата на притежателите на заложните билети. В случая следва да се отбележи и че неправилно в АУАН и НП е прието, че 30 дневния срок тече от момента на продажбата, доколкото чл. 23, ал. 6 свързва същия с момента на уведомяването на заемателя. По отношение на последното обстоятелство отново липсва надлежно описание по отношение на всяка едно продажба, респективно уведомление.

В аспект на гореизложеното е необходимо да се подчертае, че датата /времето/ на извършване на деянието по смисъла на чл. 42, т.3 и чл. 57, ал.1, т.5 от ЗАНН е съществен реквизит, както на АУАН, така и на НП, доколкото спрямо него се отмерват редица процесуални и материални срокове (например чл. 34 ЗАНН), относими към отговорността на дееца.

Освен това в трайната съдебна практика е прието, че деянието представлява съвкупност от телодвижения, извършени под контрола на съзнанието в дадено време, на дадено място при единство на обстановката и в резултат на единно или подновяващо се решение.

Така изрично Решение № 93 от 24.II.1977 г. по н. д. № 64/77 г., I н. о. на ВС, Решение № 52 от 21.06.2002 г. по н. д. № 667 от 2001 г., I н.о., на ВКС, Решение № 20 от 01.02.2016 г. по н. д. № 16 / 2016 г. на 3-то нак. отделение на ВКС, Решение № 202/ 04 юни 2015 год. по н.д. № 290/2015 год. на ВКС.

От цитираното определение следва, че мястото и времето на извършване на деянието са съществен негов характеризиращ белег, елемент от индивидуализацията на същото и отграничаващ го от останалите деяния. Дори и да е извършена идентична система от телодвижения, като вид и последователност, ако мястото и времето на извършването им е различно, то би се касаело за различно деяние. Така изложеното в АУАН и НП описание на момента на извършване на деянията не изпълва критериите за ясно и недвусмислено посочване от страна на административно – наказващият орган коя дата приема като такава на която е извършено всяко едно от нарушенията, като неяснотата се задълбочава, доколкото в случая не се касае за едно нарушение, а за няколко няколко такива. Съображения в тази връзка ще бъдат изложени по – нататък в мотивите.

Допълнително - при липса на посочване на дата на извършване на деянието в НП съдът се поставя в невъзможност да провери:

- налице ли е идентитет между деянието, за което деецът е наказан с НП и това, за което му е повдигнато административно обвинение с АУАН;
- налице ли е идентитет между деянието, за което е наказан дееца и това, което се установява от доказателствата по делото;
- не е ли нарушен принципа не бис ин идем, забраняващ наказването на дееца два пъти за едно и също нещо;
- верността на фактическите изводи на наказващия орган, доколкото в процеса на доказване (при липса на яснота на коя дата се твърди да е извършено деянието) се внася прекалено голяма неяснота и неопределеност, изключващи несъмнеността на фактическите изводи, а както е ноторно известно по аргумент от чл. 303, ал.1 НПК, вр, чл. 84 ЗАНН административно наказателната отговорност не може да почива върху предположения.

В този смисъл липсата на посочване на дата /време/ на извършаване на

нарушението в НП:

- не само ограничава правото на защита на наказаното лице, доколкото същото е принудено да гадае за деяние с какви точно фактически параметри е подведено под отговорност,
- но и съществено затруднява до степен на невъзможност контролните правомощия на съда по преценка за законосъобразност на НП, което се явява безусловно основание за неговата отмяна.

От всичко гореизложено следва, че за съда не съществува възможност да потвърди НП въз основа на нови съставомерни фактически положения, които са разкрити или доуточнени за първи път на етап съдебно следствие и които не са надлежно предявени на дееца с АУАН и НП.

Да се процедира по обратен начин означава деецът да бъде поставен в положение да разбере кои са съставомерните фактически положения, за които се наказва, едва от акта на въззивната инстанция, след като наказанието вече реално му е наложено, което е изцяло несъвместимо с правото му на защита.

В тази връзка следва да се отбележи, че разпоредбата на чл. 53, ал.2 ЗАНН допуска издаване на НП и ако при съставяне на АУАН са допуснати нарушения на процесуалните правила, които обаче не са ограничили съществено процесуалните права на наказваното лице. В случая обаче констатираните пороци в съдържанието се отнасят както до АУАН, така и до НП, поради което и чл. 53, ал.2 ЗАНН е неприложим.

Както вече беше отбелязано, доколкото описанието и за трите вида нарушения е формулирано не като констатация по една сделка, а по множество, но с неясен брой, неконкретизирани сделки, по никакъв начин не се разбира, колко отделни на брой изпълнения на всяко от трите визирани императивни изисквания чл. 10, ал. 2, т. 1 вр. ал. 1, чл. 11, ал. 2, т. 2 вр. ал. 1 и чл. 23, ал. 6 НДЗК са счетени от контролния орган за осъществени и съответно, колко всъщност нарушения са вменени на въззивника с процесния АУАН. Направеното по този начин описание на фактическите констатации по НП всъщност съдържа данни, за множество нарушения за всяка една отделна сделка, но същевременно, при тези твърдения, с процесното НП е санкционирано по едно нарушение за всяко от трите императивни изисквания, поради което е налице и неспазване на чл. 18 ЗАНН. Посоченото съставлява самостоятелно основание за отмяна на атакуваното НП.

По разноските:

При този изход на спора, на основание чл. 63, ал.3 ЗАНН право на разноси има жалбоподателят. Същият е доказал реалното заплащане на 120,00 лева адвокатски хонорар за процесуално представителство в производството, доколкото съгласно т.1 от ТР 6/2012 ОСГТК на ВКС, договорът за правна защита и съдействие има характер на разписка за изплатената в брой сума, поради което същата следва да се присъди изцяло в полза на дружеството – жалбоподател.

Мотивиран от горното Пловдивският районен съд, Пети н. с.,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление /НП/ № К - 0051402/ 09.09.2021 г. на Директор на Регионална дирекция за областите Пловдив, Смолян, Пазарджик, Хасково, Кърджали и Стара Загора, при Комисия за защита на потребителите (КЗП) с което на „ПРИМА 2000 – ЗАЛОЖНА КЪЩА“ ЕООД, ЕИК 102648598

- на основание чл. 36, ал. 2 от Наредбата за дейността на заложените къщи /НДЗК/ е наложена имуществена санкция в размер на 500,00 лева за нарушение на чл. 10, ал. 2, т. 1 вр. чл. 10, ал. 1 от НДЗК;

- на основание чл. 36, ал.2 от Наредбата за дейността на заложените къщи /НДЗК/ е наложена имуществена санкция в размер на 500,00 лева за нарушение на чл. 11, ал. 2, т. 2 вр. чл. 11, ал. 1 от НДЗК;

- на основание чл. 36, ал. 2 от Наредбата за дейността на заложените къщи /НДЗК/ е наложена имуществена санкция в размер на 500,00 лева за нарушение на чл. 23, ал. 6 от НДЗК.

ОСЪЖДА КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ПОТРЕБИТЕЛИТЕ ДА ЗАПЛАТИ на „ПРИМА 2000 – ЗАЛОЖНА КЪЩА“ ЕООД, ЕИК 102648598 сумата от **120,00 /сто и двадесет/ лева**, представляваща разноси по делото за адвокатско възнаграждение за процесуално представителство пред Районен съд Пловдив.

Решението подлежи на обжалване пред Пловдивски Административен съд в

14-дневен срок от получаване на съобщението до страните за постановяването му.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____